

opusdei.org

List od preláta (Júl 2007)

V júlovom liste nás prelát Mons. Echevarría podnecuje príkladom prvých kresťanov, aby sme spôsobom svojho života uprostred sveta vydávali kresťanské svedectvo.

22.07.2007

Moji milovaní! Nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Tak ako aj v posledných rokoch, aj tento rok bol 26. júna liturgický sviatok svätého Josemaríu Escriva de

Balaguer slávený na početných miestach celého sveta. Každým dňom rastie úcta k nášmu Otcovi. Je to skutočnosť, ktorá nepozná hraníc: geografických, jazykových, rasových, ba ani spoločenského postavenia. Milióny ľudí sa uchádzajú o jeho príhovor vo svojej duchovej a materiálnej núdzi a inšpirujú sa jeho životom a jeho učením žiť v praxi požiadavky evanjelia.

Jeho postava je aktuálna a bude to tak, ak Boh dá, vždy, aby veľa mužov a žien objavilo cesty, ktoré vedú k Najsvätejšej Trojici, prostredníctvom všetkých vznešených ľudských skutočností: v rodine, v práci, v spoločenských vzťahoch, atď.

Pán si želá, aby sme sa my, ktorí sa denne snažíme posväcovať sa, nasledujúc ducha Opus Dei, usilovali o to, aby sme verne kráčali po cestách, ktoré pre nás svätý Josemaría otvoril svojou

poslušnosťou Božej vôli. Takto, svedectvom nášho vnútorného boja —niekedy víťazného a inokedy nie, ale vždy s radosťou začínajúc odznova—, našimi slovami plnými odvahy, sa odváži mnoho ďalších ľudí vydať sa touto *cestou posväcovania sa každodennou prácou a plnením si obyčajných povinností kresťanského života* (Modlitba k svätému Josemaríovi), ktorou je Dielo.

Dnes Vám pripomeniem niektoré učenia nášho Otca, ktoré sa vzťahujú na prvých kresťanov, ktorí prijali učenie evanjelia priamo z úst apoštolov a ich bezprostredných spolupracovníkov. Bolo pre nich príkladom spôsobu života uprostred sveta. Práve včera sme si pripomínali liturgickú spomienku prvých rímskych mučeníkov, mužov a žien mesta Ríma, ktorí podali najvyššie svedectvo o Kristovi vo Večnom meste počas Nerónovho prenasledovania. Cirkev sa rozhodla

zaviest slávenie ich sviatku v univerzálnom kalendári 30. júna, po sviatku svätých apoštolov Petra a Pavla, aby podčiarkla úzky súvis s tými, ktorí im priniesli sväté učenie Ježiša Krista.

Svätý Josemaría si pri vysvetľovaní misie Opus Dei často pomáhal príkladom našich prvých bratov vo viere. *Ak chceme hľadať nejaké porovnanie —povedal—, Opus Dei najľahšie pochopíme, keď pomyslíme na život prvých kresťanov. Žili svoje kresťanské povolanie do hĺbky; vážne sa snažili o dokonalosť, ku ktorej boli povolaní jednoduchou a vznešenou skutočnosťou, totiž krstom. Navonok sa neodlišovali od ostatných občanov (Svätý Josemaría, Rozhovory, č. 24). Podobne, dodával, veriaci Opus Dei sú obyčajní ľudia; vykonávajú svoju bežnú prácu, žijú vo svete ako to, čím sú: kresťanskí občania, ktorí chcú náležite odpovedať na požiadavky svojej viery (Tamže).*

O týchto úvahách Vám píšem aj preto, lebo chcem podporiť učenie Pápeža, ktorý pri stredajších audienciách —už nejaký čas— predstavuje postavy cirkevných otcov a spisovateľov starých čias. Jeho slová nám môžu pomôcť správať sa ako tieto osoby z čias úsvitu kresťanstva. V podstate sa okolnosti, v ktorých podali svedectvo o svojej viere, veľmi neodlišujú od tých našich.

Z toho vyplýva prvý bod: optimistický postoj, plný dôvery a istoty —viery!—, ktorý naplňal ich vzťah k pohanskému svetu. Vo svetle Pánovho učenia vedeli rozlíšiť to pozitívne v spoločenských zvykoch svojej doby a odmietli to, čo nebolo zlučiteľné s ich novým životom podľa učenia Krista.

Pápež napríklad poznamenáva, že svätý Justín —sekulárny kresťan, učiteľ filozofie v meste Rím—,

vychádzajúc zo Svätého Písma, vysvetľoval predovšetkým **Boží projekt stvorenia a spásy, ktorý sa uskutočňuje v Ježišovi Kristovi, v Logose, teda vo večnom Slove, vo večnej Pravde, Pravde stvorenia. Zdôrazňuje, ako tento cirkevný otec starých čias uvažuje, že každý človek ako racionálna bytosť má účasť na Logose, má v sebe „semä“ a môže spoznať pravdu. Tak sa ten istý Logos, ktorý sa zjavil Židom Starého zákona ako prorocká postava, prejavuje v „semene pravdy“ gréckej filozofie. Teda, zakončuje svätý Justín, keďže je kresťanstvo historickým a osobným prejavom Logosu v jeho plnosti, „všetko pekné, čo bolo kedy niekým vyjadrené, patrí nám, kresťanom ” (Benedikt XVI., Príhovor pri generálnej audiencii, 21.III.2007. Citácia svätého Justína je z *Apológie II*, XIII, 4).**

My, ktorí vieme, že sme Božími deťmi, žijeme v mnohých krajinách uprostred novopohanskej spoločnosti a —nepochybne— je nám zverená úžasná misia viesť ju znova k Bohu. Apoštolský postoj každého jedného z nás má nasledovať kroky tých, ktorí nám predchádzali. Pevní v doktríne katolíckej Cirkvi, musíme jednať bez komplexu menejcennosti v občianskej spoločnosti, ku ktorej právom patríme, a musíme ju —bez arogancie— premeniť zvnútra, pôsobiac ako kvas v ceste (Por. *Mt 13, 33*), kvôli časnému a večnému blahu ľudstva.

Budme teda optimistickí a objektívni. I keď vidíme nedostatky a chyby, muži a ženy, ktorých stretávame, okolie, v ktorom sa pohybujeme, sú plné pozitívnych postojov, dobrých skutočností. Keď sa staráme o apoštolát, musíme objaviť toto bohatstvo a ceniť si ho, aby sme mohli tých, s ktorými sa stretávame,

viest' k Pravde. Keď sa budeme opierať o tieto oblasti spoločného záujmu, budeme môcť ľahšie priblížiť duše k Bohu. Naším najlepším spojencom v novej evanjelizácii spoločnosti —okrem Anjela Strážcu osôb, s ktorými sa stretávame— je práve tento Božský pôvod, ktorý je v každej ľudskej bytosti —i keď o tom nevie—, taktiež u tých, ktorí sú od Boha najviac vzdialení.

Budme teda plní odvahy a pokúsme sa ňou naplniť aj druhých, ktorí sú možno sklúčení, keď vidia morálny a duchovný úpadok všade navôkol. V osobných rozhovoroch s priateľmi a kolegami, tak ako aj vo viac menej verejných prejavoch budme vyzbrojení **“krídlami” viery a pravdy**, ako neúnavne opakuje Pápež (Benedikt XVI., Príhovor pri generálnej audiencii, 18.IV.2007), bez toho, aby sme ich navzájom oddeľovali. Tak budeme čeliť relativizmu v našom okolí, prejavu

nedostatku viery a chýbajúcej dôvery v pravdu.

A, spomínajúc tiež na milovaného Jána Pavla II., uveďme v prax jeho radu: «Nebojte sa! Otvorte Kristovi brány dokorán! Otvorte Jeho spasiteľnej moci hranice štátov, ekonomické systémy, ako aj systémy politické, široké polia kultúry, civilizácie, rozvoja. Nebojte sa! Kristus vie, čo je v človeku. Len On to vie!» (Ján Pavol II., Kázeň na začiatku pontifikátu, 22.X.1978). Musíme to v prvom rade uskutočniť v našom živote, tým, že dovolíme Pánovi, aby vošiel do našej duše a aby bol jej Pánom; a tiež v živote tých, s ktorými sa stretávame, tak, že ich budeme sprevádzať, aby sa presvedčili o tom, že Ježiš je najlepším Priateľom.

Preto je nevyhnutné, aby sme neustále zlepšovali našu teologickú formáciu, ktorú prehľbujeme — uprostred potrieb a okolností

vlastných každému z nás— v témach verejnej mienky, ktoré súvisia so základnými aspektmi Zjavenia. Ako využívame vyučovanie a konferencie o doktríne katolíckej Cirkvi, ktoré nám poskytuje Prelatúra?

Zúčastňuješ sa na prostriedkoch kresťanskej formácie, ktoré máš k dispozícii, so záujmom, presnosťou a túžbou, aby boli plodné? Snažíš sa pozvať iných?

Pri analýze učenia svätých cirkevných otcov sa Pápež zastavuje na inom bode, ktorý má v súčasnej dobe veľký význam. Potvrďuje, že veľká chyba starých pohanských náboženstiev spočívala v tom, že sa neriadili cestami, ktoré Božská Múdrosť zapísala v hĺbke duší. **Preto bol zánik pohanského náboženstva nevyhnutný: bol logickým dôsledkom oddialenia náboženstva od bytia, a jeho redukcie na umelý súhrn obradov, dohôd a zvykov** (Benedikt XVI., Príhovor pri

generálnej audiencii, 21.III.2007).
Cirkevní otcovia a kresťanskí spisovatelia starých čias sa naopak rozhodli **pre pravdu bytia proti mýtu zvyku**(*Tamže*). Tertulián, ako pripomína Pápež, napísal: «*Dominus noster Christus veritatemse, non consuetudinem, cognominavit*» (Tertulián, *O závoji panien I, 1*); náš Pán Ježiš Kristus potvrdil, že je Pravda, a nie zvyk. A Benedikt XVI. komentuje, že **vzhľadom na to je vhodné si všimnúť, že termín *consuetudo*, ktorý používa Tertulián vo vzťahu k pohanskému náboženstvu, sa dá v moderných jazykoch preložiť výrazmi “móda kultúry”, “súčasná móda”** (Benedikt XVI., Príhovor pri generálnej audiencii, 21.III.2007).

Aj dnes je isté fiasko tých, ktorí sa zrieknu Boha. Napriek zdanlivému víťazstvu relativizmu na niektorých miestach sa musí tento spôsob života zrútiť ako domček z karát, pretože

nie je zakotvený v pravde Boha Stvoriteľa a v Božej prozreteľnosti, ktorá vedie cesty dejín. My kresťania sme slobodnejší ako iní ľudia, pretože sa nenecháme strhnúť tendenciami súčasnosti. Cirkev si želá, aby jej synovia boli *zodpovednými a dôslednými katolíckymi občanmi, ktorých rozum a srdce nie sú v rozpore, každé zvlášť, ale svorné a pevné, robiac v každom okamihu to, čo jasne vidia, čo je potrebné, bez toho, aby sa nechal strhnúť* —na základe nedostatku osobnosti a lojality svedomia— *prchavými tendenciami alebo módou: aby sme neboli malými deťmi, ktorými sem-tam hádže a zmieta hocijaký vietor klamlivého ľudského učenia, ktorý podvodne strháva do bludu (Ef 4, 14) (Svätý Josemaría, List 6.V.1945, č. 35).*

Na začiatku týchto riadkov som spomenul, že úcta k Svätému Josemaríovi sa rozširuje po celom

svete. Pred niekoľkými dňami —a nie sú to jediné príklady z nedávnej minulosti—, bola v meste Reggio Calabria odhalená pamätná tabuľa pri príležitosti šesťdesiatich rokov odvtedy, čo náš Otec navštívil toto mesto; po ňom bola taktiež pomenovaná ulica v meste Fiuggi. Dnes, 1. júla, je vo Valencii vysviacka farského kostola zasvätenému svätému Josemaríovi; toto je dôvodom, prečo Vám pišem list odtiaľto. Bol som pozvaný do tohoto mesta milovaným priateľom a bratom biskupom Mons. Garcíom Gascom, aby som sa zúčastnil na liturgickej slávnosti. Pripojte sa k môjmu vzdávaniu vďaky a pokračujte v práci, každý na svojom mieste, aby sa tento duch Boží dostal na nové miesta a k ďalším ľuďom.

Mám radosť, že Vám môžem oznámiť, že od 26. júna už sú v Moskve Vaši bratia, ktorí začínajú stálu prácu Diela v Rusku. Sprevedzajte ich

zblízka našou modlitbou, v týchto prvých momentoch a vždy; a pripravujeme ďalšiu expanziu.

Keď vidím Vaše listy k mojim narodeninám, naplnilo ma zahanbenie a radosť; som vďačný každému z Vás. Ako hovorieval náš Otec, *opýtajte sa Jeho*, ak o tom pochybujete.

S láskou Vás žehná,

Váš Otec

+ Javier

Valencia, 1. júla 2007.